

J e g y z ő k ö n y v

a Magyar Tudományos Akadémia 1953. március 7.-én d.e. 11 órakor megtartott 3.sz. elnökségi üléséről.

Jelen voltak: Ruzsnyák István elnök, Ligeti Lajos alelnök, Osztrovszki György mb.főtítkár,
Alexits György, Hevesi Gyula, Lukács György, Erdőy-Grus Tibor, Novobátszky Károly, Straub F. Brund elnökségi tagok,
Németh Gyula, Fogarasi Béla, Riesz Frigyes, Issekutz Béla, Mihailich Győző, Schulek Elemér, Manninger Rezső osztályelnökök.

Kimentette magát: Gombás Pál alelnök, Molnár Erik elnökségi tag és Soó Rezső osztályelnök.

Ruzsnyák István elnök üdvözlöi az Elnökség megjelent tagjait és javaslatot terjeszt elő, hogy az Elnökség a kitűzött napirendet halassza el és az ülés egyetlen napirendi pontjaként emlékezzen meg Jozsif Visszárionovics Sztálin, korunk legnagyobb tudósának elhunytáról.

Ezután az Elnökség tagjai egy perc néma felálással adóztak J.V. Sztálin emlékének, majd Ruzsnyák István elnök emlékezett meg a nagy tudósról:

Tisztelt Elnökség!

Négy nappal ezelőtt mindannyian a legnagyobb megdöbbenéssel hallottuk és olvastuk a Szovjetunió Kommunista Pártja Vezetőségének és Minisztertanácsának közlését, a mindannyiunkat ért nagy szerencsétlenségről, Sztálin elvtárs betegségről. Azóta szinte állandóan a rádióhoz tapadva és a kommunikéket seronként analizálva próbáltunk reményt keltő jeleket találni, hogy talán Sztálin elvtárs hatalmas szervezete mégis legyőzi a gyilkos betegséget. Tegnap reggel óta tudjuk, hogy minden remény hiábavaló volt. Sztálin elvtárs meghalt. Sztálin elvtárs, aki mindannyiunk számára a tanító, a vezér, az atya fogalmát testesítette meg, akinek mindannyian a szó szoros értelmében életünket és szabadságunkat köszönhetjük, nincs többé.

A Magyar Tudományos Akadémia tagjai az Akadémia újjászervezése óta ugyyszólván évről-évre, hónapról-hónapra egyre jobban érezték azt, hogy mit jelent Sztálin elvtárs mindannyiunk életében, mindannyiunk munkájában. A magyar tudósok egyre jobban látták, hogy Sztálin elvtárs, aki a munkásosztály nagy vezetője, a párt harcok szervezője, a béke legnagyobb őre volt, egyúttal a legnagyobb tudós is, aki korunkban élt. Emlékezzünk csak a legutolsó évek döntő jelentőségű munkáira, a nyelvtudományi vagy a közgazdasági kérdésekben megjelent irányt mutató szeniális közleményeire.

A Magyar Tudományos Akadémia megértette igazi feladatát: tudatosan a népért való tudományt műveli és minden erővel részt vesz a szocializmus építésében. Megértette azt is,

hogy feladatait csak úgy tudja megoldani és harcát csak úgy tudja győzelemre vinni, ha sziklasszilárdan áll Sztálin elvtárs mellett és Sztálin elvtárs népe mellett, a Szovjetunió mellett.

Sztálin elvtárs halála pótolhatatlan veszteség mindannyiunk számára és mégis mindannyian érezzük, hogy Sztálin elvtárs nem halt meg és nem is fog meghalni, ha követjük tanításait és ha harcolunk az ő céljaiért. Régi jelszónk, hogy Lenin elvtárs élt, él és élni fog. Ez a jelszó most Sztálin elvtársra is érvényes, mert Sztálin elvtárs is élt, de él ma is és élni fog, mert az az eszme, amit ő megtestesített, halhatatlan. Marx is, Engels is, Lenin és Sztálin is a munkáosztály forradalmi pártját jelentik. A párt pedig halhatatlan és ezért halhatatlannak a mi nagy tanítóink is.

Fogadjuk meg Sztálin elvtárs parancsát, hogy tűrhetetlenül harcolni fogunk a sztálini célért, Lenin és Sztálin ügyének győzelméért, a nemzetközi munkáosztály felszabadulásáért, a szocializmus győzelméért az egész világon.

A magyar tudósok és művészek a Magyar Tudományos Akadémia, Rákosi elvtárs és a Magyar Dolgozók Pártja irányítása mellett mindent meg fognak tenni, ami erejükből telik, hogy ezt a fogadalmat teljesítsék. Tűrhetetlen harcossá akarunk lenni a békeknek, a proletárnemzetköziségnek, a kommunizmus nagy ügyének és áldozatkész fiatal a Sztálin elvtárs által felszabadított hazánkunk.

Rusnyák István elnök a megemlékezés után javasolja, hogy a Magyar Tudományos Akadémia Elnöksége táviratban tolmácsolja a magyar tudósok együttműködését a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának elnökének. A táviratot Rusnyák István elnök, Ostrovski György mb. főtitkár, Ligeti Lajos alelnök, Hevesi Gyula elnökségi tag és Fogarasi Béla osztálytitkárból álló bizottság személyesen adja át a Szovjetunió magyarországi nagykövetének, J.D. Kiszeljovnak és kéri meg, hogy továbbítsa Moszkvába. A távirat szövegének a következő javasolja:

"Alexander Hszemejanov, a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának elnöke
M O S K V A .

A magyar tudósok megrendülve, mélyszégyen fájdalommal értesültek a békeszerető emberiség vesztéről, az élenjáró tudomány nagy alkotójának és továbbfejlesztőjének, J.V. Sztálinnak halálhírére.

Mi, magyar tudósok a nagy gyászban forrón együttérzünk a hős szovjet néppel és a szovjet tudósokkal, akik a sztálini útmutatások alapján a világ élenjáró tudományává tették a szovjet tudományt, azt a tudományt, amely a békét és a világ népeinek felmentését szolgálja.

Mi magyar tudósok soha el nem múló hálával és ragaszkodó szeretettel örizzük a nagy Sztálin emlékét, és harcolni fogunk tanításainak megvalósításáért a tudomány minden területén.

A szovjet nép, a szovjet tudósok és a világ minden békeszerető emberének nagy gyászában fogadjuk, hogy munkánkat egyre fokozódó következetességgel, tűrhetetlen szilárisággal folytatjuk a béke megőrzése és a szocializmus felépítése érdekében, az ő halhatatlan tanításai nyomán.

Eljűn és virágosodik a szovjet és a magyar nép megbont-
hatatlan barátsága.

Rusnyák István
a Magyar Tudományos Akadémia elnöke"

Határozati Elnök javaslatát Elnökség egyhangúlag
elfogadja.

Raskovák István elnök bejelenti, hogy délután 3/4 3 órakor
a Magyar Tudományos Akadémia az Akadémia Dísztermében nagy
gyűlést rendes, Szatalin elvtárs emlékére. Kéri az Elnökség
tagjait, hogy a gyűlésen teljes számban jelenjenek meg.
Ezután elnök az ülést beárja.

.....